

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 61.985 van 26 september 1996
in de zaak A. 64.485/VII-13.259.**

In zake : n.v. Slachthuizen GOOSSENS,
die woonplaats kiest bij
Advocaten J. GHYSELS, P. FLAMEY, E. EMPEREUR
en J. BLANCKE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Aarlenstraat 25

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaten E. RIJCKBOST en B. BRONDERS,
kantoor houdende te OOSTENDE,
E. Beernartstraat 80

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. Slachthuizen GOOSSENS op 12 juli 1995 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 27 april 1995 van de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Leefmilieu en Huisvesting waarbij de beroepen aangetekend tegen het besluit van 9 juni 1994 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen, houdende het verlenen aan verzoekster van een vergunning tot exploitatie van een afdeling voor het verwerken van slachtafval te Waregem, Molenweg 1, ontvankelijk en gegrond worden verklaard, het beroepen besluit wordt opgeheven en de door verzoekster gevraagde milieuvergunning wordt geweigerd ;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur-generaal M. ROELANDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 1 juli 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 5 september 1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat P. FLAMEY, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat B. BRONDERS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur-generaal M. ROELANDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift doet gelden :

"1.1. Verzoekende partij heeft zich een bijzondere marktpositie weten te verschaffen, dank zij het bestaan van een verwerkingseenheid voor dierlijke producten.

Deze verwerkingseenheid biedt sterke concurrentiële voordelen, nu reuzel, spek, zwoerden, beenderen, koppen, staarten, longen, keelstukken, oren en poten, worden verwerkt tot meel en vet, telkens wanneer deze dierlijke producten niet aan een normale marktprijs kunnen verhandeld worden voor menselijke of dierlijke consumptie.

Op deze wijze is verzoekende partij niet verplicht deze producten op de markt aan te bieden, wanneer deze onder de normale prijs dienen gecommercialiseerd te worden.

Deze alternerende gebruiksmogelijkheid brengt mee dat verzoekende partij een zeer gunstige commerciële positie inneemt die integraal en onherstelbaar verloren gaat, zo de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit niet wordt geschorst.

1.2. Indien deze alternerende gebruiksmogelijkheid zou wegvallen, zal verzoekende partij genoodzaakt zijn beroep te doen op een firma die deze dierlijke producten komt ophalen en die dan zal instaan voor verwerking ervan. Voor deze ophaling en verwerking zal verzoekende partij dienen te betalen, hetgeen inhoudt dat zij deze meerkost zal moeten verrekenen in de hogere kostprijs van het slachten, hetgeen op haar beurt een weerslag zal hebben op haar zeer gunstige commerciële positie.

1.3. Daarenboven wordt op grond van de aangevochten beslissing verzoekende partij publiekelijk in een kwaad daglicht gesteld, zodat haar naam en faam, persoonlijkheidsrechten met een belangrijke morele dimensie, niet vatbaar voor vergoeding in natura, worden geschonden. Aangezien verzoekende partij enkel op grond van de bestreden beslissing in haar naam en faam kan geraakt worden, en hierdoor haar levensvatbaarheid in het gedrang dreigt gebracht te worden, vormt dit op zich reeds een moeilijk te herstellen ernstig nadeel(...)

Het publiek zal immers uit de weigeringsbeslissing (weliswaar ten onrechte) afleiden dat de verzoekende partij niet bij machte was om de verwerkingseenheid, die reeds tot twee maal op proef en in eerste aanleg definitief door de bestendige deputatie was vergund, uit te baten, onder de waarborgen die vereist zijn om de hinderaspecten naar behoren te beheersen, zoals

overigens in de opeenvolgende vergunningsbesluiten door middel van bijzondere exploitatievoorwaarden was opgelegd, en die door de verzoekende partij overigens zijn uitgevoerd.

1.4. Het bestreden besluit zal bij ontstentenis van schorsing door de Raad eveneens met zich brengen dat de verwerkingseenheid dient ontmanteld te worden, met het verlies van de alternerende gebruiksmogelijkheid tot gevolg (1.1), een te verwachten hogere slachtprijs (1.2) en de aantasting van de goede naam en faam (1.3) met, finaal, verlies van deze bijzondere marktpositie tot gevolg.

Door de onmiddellijke uitvoering van de beslissing wordt de marktpositie van verzoekende partij dus teniet gedaan in het voordeel van concurrerende bedrijven(...)

Deze schade is niet te vergoeden in natura en is ook niet vatbaar voor de definitieve objectieve, a posteriori begroting.

Verzoekende partij beschikt terzake over geen enkele vordering in herstel in natura. De overheid kan haar naar de concurrentie gestapte klanten niet terugbezorgen(...)

Het verliezen van een bijzondere marktpositie, in de hierboven geschetste (1.1, 1.2 en 1.3) omstandigheden houdt een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in dat slechts kan ongedaan gemaakt worden door de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit.

1.5. De schorsing van het bestreden besluit zal tot gevolg hebben dat de vergunningverlenende overheid wordt aangezet om de vergunningsaanvraag te heroverwegen, rekening houdend met termen van het schorsingsarrest(...)

1.6. Daarenboven zal de schorsing verzoekende partij moeten toelaten zich terug te plaatsen in de status quo ante, dit wil zeggen in de toestand die bestond met de afgifte van de door de bestendige deputatie verleende vergunning voor het uitbaten van de verwerkingseenheid van dierlijke producten, in afwachting van de heroverweging door de minister(...)

Krachtens artikel 13, laatste lid van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming wordt de in eerste aanleg verleende beslissing immers niet opgeschort door het beroep tegen deze beslissing, beroep waaromtrent de minister, in geval van schorsing, tot heroverweging kan overgaan.

Door het niet-schorsend karakter van het in artikel 13 georganiseerd beroep zal verzoekende partij, in geval van schorsing van het bestreden besluit, kunnen terugvallen op de door de bestendige deputatie verleende vergunning(...)

...

2. De schorsing zal dan ook het hierboven omschreven moeilijk te herstellen ernstig nadeel kunnen wegnemen, net zoals de schorsing om de zelfde

reden zal kunnen verhinderen dat verzoekende partij als burgerlijk verantwoordelijke partij strafrechtelijk wordt vervolgd, omwille van het uitbaten van de bedoelde inrichting, zonder nog in het bezit te zijn van een uitbatingsvergunning, voor wat betreft de periode vanaf de notificatie van de weigeringsbeslissing.

In geval van schorsing zal de weigeringsbeslissing ex tunc en erga omnes worden geacht geen rechtsgevolgen te ressorteren, zodat verzoekende partij niet zal kunnen verweten worden de inrichting verder uitgebaat te hebben en een schorsingsarrest verzoekende partij zal kunnen behoeden tegen een mogelijke vervolging, die slechts kan gebaseerd zijn op grond van een onwettige weigeringsbeslissing.

Alleen een schorsing kan dit dreigend moeilijk te herstellen ernstig nadeel verhinderen. Zo de vernietiging moet worden afgewacht, riskeert verzoekende partij niet alleen een strafrechtelijke vervolging of mogelijks zelfs veroordeling in hoofde van de strafrechtelijk verantwoordelijke partij, bovendien zal ondertussen tot ontmanteling moeten worden overgegaan, teneinde dwangmaatregelen van het bestuur of van de strafrechter te vermijden.

Zo de Raad de nietigverklaring uitspreekt, zal het nadeel zich hebben voltrokken, zonder dat het nadeel nog op één of andere manier kan worden hersteld.

3. Tenslotte zullen in geval van onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit de gemaakte investeringen voor de verwerkingseenheid en die volgens het verslag dd. 7 juli 1995 van bedrijfsrevisor Thierry Verbeurgt kunnen geraamd worden op 26.135.990 F (economische waarde per 31 december 1994), volkomen nutteloos geweest zijn, en zullen er nieuwe investeringen noodzakelijk zijn voor de oprichting van een koelruimte en koelapparatuur die op 10.871.000 F kunnen geraamd worden. In geval van ontmanteling van de verwerkingseenheid zal er immers noodzakelijkerwijze een gekoelde stockageruimte moeten verwezenlijkt worden, hetgeen actueel met de verwerkingseenheid niet vereist is.

Het verlies van een miljoeneninvestering, de noodzaak om onmiddellijk nieuwe miljoeneninvesteringen te doen ingeval van ontmanteling van de verwerkingseenheid en tenslotte het verlies van inkomsten uit de verwerking (gemiddelde winstderving van 17.000.000 F per jaar) brengen samen mee dat de draagkracht van de onderneming in gevaar komt, derwijze dat het voortbestaan van de onderneming zelfs in het gevaar wordt gebracht, zoals blijkt uit gezegd verslag van de bedrijfsrevisor(...)

Indien de onmiddellijke uitvoering van het bestreden besluit het voortbestaan van de onderneming tot gevolg dreigt te hebben, is zulks op zichzelf

reeds voldoende om de schorsing van het bestreden besluit te noodzaken.

Er is dan ook voldaan aan de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel."

Overwegende dat de verwerende partij hier in haar nota onder meer op antwoordt dat een ernstig nadeel niet aanwezig is, dat de weigering slechts betrekking heeft op een afdeling van het bedrijf waarvan de hoofdactiviteit, die ook het grootste deel van de inkomsten oplevert, het slachten van varkens is, dat het derhalve niet opgaat te stellen dat de levensvatbaarheid van het bedrijf in het gedrang zou komen, dat evenmin de goede naam en faam verloren gaan omdat een vergunning om procedurele redenen wordt geweigerd, dat het gaat om een nevenactiviteit van het bedrijf waar dagelijks 3.000 varkens worden geslacht, dat verzoekende partij bovendien steeds tracht eerst het slachtafval te verkopen, en pas bij gebrek aan een goede prijs het afval in eigen beheer verwerkt, dat deze verwerking dus niet alleen een nevenactiviteit, doch ook een ondergeschikte activiteit is, dat ten slotte wat betreft de verrichte investeringen, nergens wordt aangegeven hoe deze zich verhouden tot het globale omzetcijfer; dat deze investeringen bovendien niet verloren zijn, vermits een nieuwe aanvraag kan worden ingediend overeenkomstig de thans geldende reglementering;

Overwegende dat de verzoekende partij niet betwist dat de betrokken verwerkingseenheid slechts een ondergeschikte activiteit uitmaakt van een bedrijf dat in hoofdzaak een slachthuis is; dat uit haar betoog bovendien duidelijk blijkt dat zij van deze eenheid slechts sporadisch gebruik maakt, nl. wanneer de bedoelde dierlijke producten, diverse onderdelen van het varken, niet aan een "normale marktprijs" kunnen verhandeld worden; dat aldus moeilijk kan aangenomen worden dat de bestreden weigering tot de sluiting van verzoeksters slachthuis dreigt aanleiding te geven; dat die

weigeringsbeslissing gesteund is op het motief dat de aanvraag niet onder de toepassing valt van het ARAB doch op grond van de afvalstoffenwetgeving moest worden ingediend; dat dergelijk motief er niet kan toe leiden dat de naam en faam van de verzoekende partij "in een kwaad daglicht" gesteld wordt; dat een gebeurlijke strafrechtelijke vervolging omwille van het zonder de vereiste vergunning uitbaten van een inrichting geen gevolg zou zijn van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit, doch van het onwettig handelen van verzoekster; dat het eventueel teloorgaan van de door de verzoekende partij vermelde investeringen een financieel nadeel kan berokkenen waarvan niet is aangetoond dat het in casu moeilijk te herstellen zou zijn;

Overwegende dat derhalve aan de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op zesentwintig september
1900 zesennegentig, door de VIIe kamer, die was
samengesteld uit :

de HH.	J. VERMEIRE,	kamervoorzitter,
	D. VERBIEST,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

J. VERMEIRE.